

[Forsvarsministeren.]

haft Overvejelser i Gang netop med Hensyn til den Situation, vi kunde komme i her i Landet med Hensyn til Forsyningen med adskillige Raavarer og andre Ting, som vort Land har Brug for, hvis vi paa ny skulde komme i en saadan Situation som i 1914, at en Konflikt i Europa fører til Afspærringer og økonomisk Krig mellem Landene. Ministeriet har haft Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal, kan jeg sige til det ærede Medlem, og i Øjeblikket er et Udvalg sammensat af Embedsmænd fra forskellige Ministerier beskæftiget med at drøfte dette Spørgsmaal.

Paa dette Omraade er vi meget villige til at drøfte Problemerne med Partierne her i Rigsdagen og ogsaa til at give Oplysninger og høre de ærede Medlemmers Meninger paa dette som paa andre Omraader. Jeg kunde derfor meget vel tænke mig, at man, inden man kommer til den afsluttende Afgørelse af dette Forslag, eventuelt afbrød Diskussionen paa et passende Tidspunkt, naar man havde lettet sit Hjerte i den Grad, man ønskede det, og at dette Forslag til Beslutning da blev henvist til Behandling i et Folketingsudvalg, saaledes at vi paa det Omraade, jeg her har nævnt, og paa andre Omraader kunde drøfte Situationen med Partierne, som de er repræsenteret i dette Udvalg. Det kunde jeg meget vel tænke mig og ønsker hermed at give Udtryk for, at vi ingenlunde er uvillige til at drøfte de forskellige Problemer med Partierne her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem var til sidst inde paa at argumentere med nordiske Argumenter. Jeg vil dog udtrykke min Glæde over, at det ærede Medlem her udtrykte sig forholdsvis varsomt i denne Omgang. Det ærede Medlem lagde ikke saa stærk Vægt, som man tidligere har gjort, paa, hvad der er udtalt af den ene eller den anden eller skrevet i den ene eller den anden Avis i vore nordiske Nabolande. Jeg glæder mig herover, for jeg tror, det ærede Medlem har fuldkommen Uret, naar han søgte at understrege, at Udviklingen af Danmarks Forsvarsberedskab, selvfølgelig efter de Linier, som det konservative Parti anser for de rigtige, var afgørende for Danmarks Stilling i det nordiske Samarbejde. Det ærede Medlem sagde noget om, at hvis man ikke fulgte denne Linie, risikerede man, at det blev Alvor med de Røster, som allerede havde lydt i andre nordiske Lande: at man saa hellere maatte lade Danmark sejle sin egen Sø. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem udtaler sig saadan, men jeg kan ikke indrømme

Berettigelsen af saadanne Synspunkter. Der er overordentlig stor Tvivl i alle nordiske Lande paa dette Omraade. Det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at der baade i Norge og Sverige er fremført adskillige Synspunkter, som falder sammen med Synspunkter, som jeg har gjort gældende om, at dette Spørgsmaal bør behandles med den yderste Varsomhed.

Naar jeg har udtalt mig paa denne Maade, er det ingenlunde, fordi jeg nærer Ængstelse for at røre ved dette Problem, men udelukkende, fordi jeg ikke er sikker paa, hvilke Virkninger det kan have paa det nordiske Samarbejde, hvis man i alt for høj Grad understreger Linier som dem, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde paa. Tværtimod vil jeg sige, at hvis man eventuelt kom stærkt ind paa en saadan Drøftelse af, hvilke Betingelser de enkelte Lande i saa Fald skulde gaa ind paa, hvilke Pligter man i saa Fald skulde paatage sig fra de enkelte Lande her i Norden, ja, da er jeg bange for, at det meget vel kunde gaa saaledes, at en nærmere Udredning og Drøftelse af dette, navnlig med særlige Krav fra vort Lands Side, kunde bidrage til at isolere Danmark i det nordiske Samarbejde.

Det ærede Medlem har aldeles ingen Ret til at sige, at dette, at vi ikke vil udvikle dansk Militærvæsen efter konservative Linier, bidrager til at isolere Danmark i Norden. Med lige saa megen Ret vil jeg kunne hævde, at de Linier, som det ærede Medlem har agiteret paa, og som er blevet fremført, efter min Formening noget for overfladisk, ogsaa andre Steder i Norden, meget let vil kunne føre til Danmarks Isolering i Norden.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ole Bjørn Kraft): Den Svartale, som den højtærede Forsvarsminister i dette Øjeblik har afsluttet, er mig en stor Skuffelse. Jeg er ude af Stand til at forstaa, at Regeringen i den Situation, Landet befinder sig i, med de Vanskeligheder, som omgiver os paa alle Sider, med den Stilling, som de nordiske Folk har indtaget over for deres eget Forsvarsberedskab, og som de har givet Udtryk for over for vort, virkelig mener, at den har Raad til at afvise et Tilbud fra et Oppositionsparti, der ellers staaer stærkt imod Regeringen, om at søge en Forhandling tilvejebragt, der kunde kaste Klarhed over de Muligheder, der maatte foreligge for at naa til en Enighed med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet. Vi maa sandelig være et